

voitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle

- velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

EY 249 artiklaan, jossa määrätään, että direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, sisältyy implisiittisesti velvollisuus, jonka mukaan jäsenvaltioiden on noudatettava direktiivissä säädettyä määräaikaan direktiivin täytäntöönpanemiseksi. Tämä määräaika päättyi 1.4.2001, eikä Irlanti ole antanut komission vaatimuksissa mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämiä säännöksiä.

(¹) EYVL L 85, 29.3.1999, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 19.9.2002 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-331/02)

(2002/C 274/36)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.9.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on X. Lewis ja prosessiosoite on Luxemburg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole täysimääräisesti noudattanut ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista 22 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/30/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole Gibraltarin osalta antanut ja saattanut voimaan kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, ja
- 2) velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Yhdistyneen kuningaskunnan velvollisuutta ryhtyä toimenpiteisiin, jotka koskevat direktiivin noudattamista koko sen alueella, ei ole kiistetty.

Koska Yhdistynyt kuningaskunta ei ole ilmoittanut komissiolle kyseisen direktiivin noudattamiseksi annetuista ja voimaan saatetuista säännöksistä Gibraltarin osalta ja koska komissiolla ei ole käytössään muutakaan tietoa, jonka perusteella se voisi päätellä Yhdistyneen kuningaskunnan antaneen ja saattaneen voimaan tarpeelliset säännökset, komission täytyy olettaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole vielä antanut kyseisiä säännöksiä ja että se ei siten ole noudattanut kyseisen direktiivin mukaisia velvoitteitaan.

(¹) EYVL L 163, s. 41.

Euroopan yhteisöjen komission 19.9.2002 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-332/02)

(2002/C 274/37)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.9.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamies on X. Lewis, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut organisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien organisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/13/EY (¹) 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle
- 2) velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Yhdistyneen kuningaskunnan velvollisuutta ryhtyä toimenpiteisiin direktiivin noudattamiseksi koko sen alueella ei ole kiistetty.

Koska Yhdistynyt kuningaskunta ei ole ilmoittanut komissiolle toimenpiteistä, jotka on annettu ja saatettu voimaan kyseisen direktiivin noudattamiseksi Gibraltarilla, ja koska komissiolla ei ole hallussaan muuta tietoa, jonka perusteella se voisi päätellä, että Yhdistynyt kuningaskunta on antanut ja saattanut voimaan tarvittavat toimenpiteet, voidaan päätellä, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole vielä antanut kyseisiä toimenpiteitä ja on näin ollen laiminlyönyt direktiivin mukaisia velvoitteitaan.

(¹) EYVL L 85, 29.3.1999, s. 1.

Italian tasavallan 20.9.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-333/02)

(2002/C 274/38)

Italian tasavalta on 20.9.2002 nostanut kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Kantajan asiamiehenä on professori Umberto Leanza, avustajanaan valtionasiamies Giacomo Aiello.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa 27 päivänä kesäkuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1129/2002 (¹), jossa vahvistetaan markkinointivuotta 2002-2003 koskevat valkoisen sokerin interventiohinnat (EYVL 28.6.2002), koska siinä ei ole vahvistettu valkoisen sokerin johdettua interventiohintaa Italian kaikkien alueiden osalta, ja lisäksi kumoaa 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 (²) 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan

- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission ja Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Jo viitenä peräkkäisenä vuotena on komissio jättänyt Italian sisällyttämättä antamaansa asetukseen, jolla yksilöidään ne alijäämäalueet, joilla tuotetulle sokerille ja sokerijuurikkaalle vahvistetaan ”johdetut” hinnat, joten Italiaan sovelletaan jatkuvasti asetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyä ”tavanomaista” interventiohintaa.

Arvioitaessa tietyn alueen alijäämäisyyttä perusteena on käytetty jäsenvaltioiden ilmoittamia taseesta ilmeneviä tuotanto- ja kulutustietoja.

Italian osalta on ennakoitu sokerintuotannon ylittävän sokerinkulutuksen 111 400 tonnilla.

Komissio on päätenyt tällaisen lopputulokseen käyttämällä kulutuksen määrittämisessä sellaisia arviointiperusteita, joita Italian hallitus pitää lainvastaisina ja virheellisinä.

Ennakoitavissa olevaa kulutusta laskettaessa ei muun muassa ole otettu huomioon vientiin tarkoitettuihin tuotteisiin käytettyä sokeria.

Komissio on katsonut, että ”kulutuksella” tarkoitetaan ainoastaan välittömästi Italiassa käytettyä valkoista sokeria eikä siihen sisällytetä sokeria, joka on käytetty (edelleenkin Italiassa) vientiin tarkoitettujen sokeripohjaisten tuotteiden valmistukseen.

Se mistä on päätetty, ei siis ole sokerin ”tarve”, jos sillä tarkoitetaan markkinoilla ”kulutettua” sokeria, vaan kansallisella alueella tapahtuva sokerin ”kulutus” sanan ahtaassa mielessä.

Tällainen menettelytapa ei vaikuta asianmukaiselta, koska siinä on käytetty sellaista kulutuksen käsitettä, joka on perusteettoman rajoittava.

(¹) EYVL L 169, 28.6.2002, s. 22.

(²) EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.